

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. II. De iis, qui eligi possunt ad Prælaturas Regulares.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

SECTIO VIII.

De Abbatum, seu Prælatorum Regularium electione, confirmatione & benedictione.

§. I.

De illis, quibus competit jus eligendi Prælatos Regulares.

DE jure communi talium Prælatorum electio pertinet ad collegium seu conventum illius Ecclesiæ Religiosorum, quibus de Prælato providendum est *c. 1. h. e. & c. cum dilectus 8. de consuet.* nisi per specialia privilegia aliter de talium promotione, & institutione cautum sit, quæ observari in quâlibet religione debent; neque tamen etiam in illis conventibus, ubi electio Prælatorum regularium juxta jura communia celebratur, omnibus hoc jus eligendi convenit, sed illis tantum, qui sunt vel tacite, vel expresse, saltem electionis tempore religionem illam professi, de cujus Prælato eligendo agitur *c. ex eo 32. §. in Ecclesiis h. i. in 6.* neq. Laici tantum conversi sunt, qui nec ordinati sunt, nec ad ordines suscipiendos destinati, qui ad eligendum non admittuntur, quamvis veri Religiosi professi sint; nisi etiam ab his in aliquo v. g. monasterio, aut Religione jus Capitulare legitime præscriptum sit, aut ex instituto suo non tam ad spiritualia, quam corporalia, in bonum Ecclesiæ præstanda, obligentur, uti sunt ordines militares, hospitales, ubi omnibus professis de jure competit jus eligendi; & quamvis *Clement. 2. de arat. & qualit.* nemini regulari Canonico jus eligendi

concedat, nisi in majoribus sit constitutus, ita ut saltem Subdiaconus sit, extendi tamen hæc constitutio non debet ad Monachos, quasi ob defectum ordinis sacri, si profecti fuerint, jus eligendi illis non competeret, quia *Clement. Illa* juris communis correctoria de aliis non loquitur, nisi de Canonicis, & consequenter ultra verba propria extendenda non est. Mendicantium tamen Ordinum Religiosis, si cum Auctoritate etiam Pontificiâ ad alios Ordines non mendicantes transeant, non conceditur jus eligendi *in Clement. 1. de Regular.*

§. II.

De iis, qui eligi possunt ad Prælaturas Regulares.

RESP. Ad Prælaturam Regularem, aut alia beneficia Regularia administrationem habentia nemo eligi potest, nisi Ordinem illum actu & expresse professus sit *c. cum in Magistrum 49. h. e. & c. nullus 28. eod. in 6.* non obstante quâcunque, quamvis longævâ, & diurnâ consuetudine *c. cum causam 27. h. e.* (ut ne scilicet cum damno, fortasse Religiosæ disciplinæ ad Magisterium Ordinis talis assumatur, qui nunquam illius Ordinis discipulus fuit, ut ait Pontifex) & quamvis ad simplicia beneficia regularia, quæ nullam administrationem habent, non requiratur actualis prævia professio, aut habitus regularis susceptio, sed illi etiam talium beneficiorum capaces sint, qui nondum quidem aut habitum susceperunt, aut ordinem professi sunt, ita tamen, ut ad hæc præstanda maneat obligati, ut patet ex citat. *c. cum causam. & ex Trident. sess. 14. c. 10. de reform. mend.*

L 2

tamen

tamen plus in illis requiritur, qui in Regulari administratione aliis præesse debent. Neque potest aliquis simul professionem facere in ordine, & simul in Abbatem eligi, ut patet ex *c. cum ad nostram 37. h. t.* & ex allatâ ratione: quin imò ordinariè fieri non debet, ut ille qui paulò ante professionem emisit, in Prælatum eligatur, ob prudentem præsumptionem, quòd in disciplina, & instituto regulari nondum satis instructus sit. Potest tamen ille, qui nondum professus est, postulati in Abbatem, seu Prælatum Regularem, prout sumitur ex *c. cum Monasterium 13. h. t.* & potest Summus Pontifex ex plenitudine suæ potestatis non tantùm in his dispensare, sed tales etiam Abbatis, & Prælaturas Regulares, in perpetuam commendam sæcularibus concedere, etiam post Tridentinum, ita ut tales Commendatarij jus omne habeant administrationis, quale habent Regulares Prælati intitulati.

§. III.

De electione Prælatorum Regularium extra suum Monasterium, vel Ordinem.

Potest Religiosus, etiam Abbas & Prælatus Regularis in Episcopum quidem, tam sæcularis, quàm regularis Ecclesiæ eligi, & ad alterius etiam Monasterij Prælaturam, si Monasterium sit ejusdem Ordinis, non autem, si sit diversi, prout statutum habetur in *Clement. 1. h. t.* aut ad inferiora Episcopali dignitate beneficia, sine Pontificis dispensatione &c. prout *S. Congreg. Trident. declaravit aut San. L. 7. Moral. s. 29. n. 71.* Non potest tamen Reli-

giosus sine licentiâ sui immediati superioris consentire, in electione de se factam, extra suum Monasterium, etiam si esset ejusdem Ordinis, sub pœna amittendi juris, quod per electionem acquisiverat *c. si religiosus 27. h. t. in 6.* ne argui possit præsumptuosæ ambitionis, Et quamvis olim dubium fuerit, an non etiam conventus seu Capituli licentiarequiratur ad transferendum Religiosum, in alterius Monasterij Prælatum electum, cum jura antiqua super hoc varient, & speciem alienationis habeat hæc translatio, quia tamen clara decisio *Bonifacij 8. in Relat. c. si Religiosus*: habetur, de nihil necessario Capituli seu conventus consensu, consequenter hodie nihil necessaria hæc licentia, cum jura antiqua merito correctâ videri possint per jura recentiora; & quæ de alienatione jura statuunt, intelligi non debeant de translatione Personarum ab uno Monasterio ad aliud, quæ propriè alienatio non est, per quam propriè loquendo dominia rerum transferuntur, sed de alienatione rerum mobilium aut immobilium.

§. IV.

An Religiosus professus unius Monasterij, si transferatur ad aliud Monasterium, vel assumatur in Abbatem alterius Monasterij, retineat jus eligendi Abbatem prioris Monasterij?

Quod translatus talis ipso facto amittat vocem, sive jus suffragij, in priore Monasterio, à quo translatus vel assumptus est, & consequenter non retineat amplius jus eligendi Abbatem prioris